

... EL MEU FILL ES FA EL NEN PETIT (26-11-2014)

Cada cop que els nostres fills fan conductes que pensem que no els hi corresponen, tenim tendència a censurar-les. Ens ho hauríem de plantejar com l'oportunitat d'escoltar els nens, que sovint s'expressen així perquè no troben cap altre manera de fer-ho.

Quan els fills mostren conductes de nens més petits, ens estan dient que necessiten o bé tornar a alguna etapa anterior que ha quedat d'alguna manera mancada, o bé que volen descansar, segurament, d'alguna situació que els causa estrès i necessiten trovar uns braços que els acullin, normalment els de la mare. El naixement d'un germanet n'és un bon exemple.

Als adults també ens passa de vegades i, davant situacions que ens desborden, pensem en la mare, com un lloc per poder deixar-nos anar i descansar.

En fills adoptats, això ho veiem constantment. Són nens que van patir molt en la primera etapa i no van tenir un procés de maternatge. Aquesta mancança fa que sovint mostrin conductes d'etapes anteriors que necessiten reviure. Fan el ronso a l'hora de vestir-se o de menjar, com si demanessin als pares que els hi facin. Pels nens és una oportunitat per curar aquelles ferides. Pels pares adoptius, és l'ocasió d'ajudar a créixer els fills i gaudir del maternatge.

Necessiten comprovar si estem disposats a atendre a aquell nen petit, ara sí, de manera incondicional. Passar d'una manera sana per etapes que van viure amb dolor, els hi permetrà curar ferides emocionals molt profundes.

QUAN ELS FILLS MOSTREN CONDUCTES DE NENS MÉS PETITS ÉS UNA OPORTUNITAT PERQUÈ CURIN FERIDES